

Hortestorpet

Det var beläget vid sjön Hortens norra sida. Numera går det en bilväg till Horten, som byggts under senare år. Men under senare hälften av 1800-talet när torpet byggdes och beboddes, fanns endast gångstig.

En man vid namn Kristen Kristensson, benämnd Hortes Kristen, var kanske först bosatt vid hortens. Han hade uppfört en ladugård, vilken väl även tjänstgjorde som bostad, vilket inte var ovanligt vid den tiden, och odlat någon del kring torpet. Därefter bodde Olof Mårtensson där en tid. Sist kom Henrik Henriksson från Östmark i Värmland och bosatte sig där, odlade jord och byggde hus. Han var då först häruppe på skogsarbete i några år. Hemma i Värmland hade han familj och ett torp. Han gick då hem ibland och hälsade på.

Det var många värmlänningar som kom upp till dessa trakter den tiden på skogsarbete. Och det var inte så ovanligt att de gick den biten emellan Värmland och Härjedalen. Det var kanske ovanligare att de gick hem till Värmland och hälsade på.

Familjen kom så småningom efter. Hustrun Kerstin egenhändigt körande med häst med barnen. Alla deras barn utom den yngsta var födda i Värmland, sex pojkar och en flicka, vilken var äldst. Fickan reste till Amerika omkring 1885. Två av de äldsta pojkarna, Helmer och Oskar, reste efter år 1903.

Stugan uppfördes 1884. Jan Jansson, även han värmlänning, var den som var behjälplig. Där byggdes även kornlada, bastu och ladugård och uppodlades mera jord omkring gården.

Det var vanligt denna tid att folk bosatte sig i skogen. De blev från barndomen tränade i att gå och att orientera sig, och det var ingen stress. Men man förstår att det var förenat med strapats, helst under snörika vintrar. Karlarna fick nog för det mesta på vintrarna under veckorna vistas borta på skogsarbete. Barnen gick i skolan i Vitvattnet och bodde då i byn. Till Vitvattnskrogen var det en fjärdings väg (2,5 km) gångstig. Där fanns affär. Sjön var väl besvärlig höst och vår många gånger, men den gav fisk som blev ett bra tillskott till hushållet.

År 1898 avflyttade familjen från Hortestorpet. Yngsta pojken Ola var då 12 år. Fem kor fanns då på gården.

Henriksson övertog gården Bäckén i Överhogdal som arrendator till Svartviks bolag, vilket då inköpt gården av Per Jönsson i Råberget. Henrik Henriksson och hustrun Kerstin levde till hög ålder. Sonen Johan inköpte sedermera Bäckén av Svartvik.

Ur Vävtråden 1965. Signaturen S.E.